

آن چه جان کند تسم

محمد حسن خاکساری

نشر کاشف

سرشناسه	خاکساری، محمدحسن، ۱۳۲۳-۱۳۹۸
عنوان و نام پدیدآور	آن چه جان کند تنم (رمان) / محمدحسن خاکساری
مشخصات نشر	تهران: کاشف، ۱۴۰۰
مشخصات ظاهری	۶۱۱ ص
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۷۵۶۹-۴۱-۲
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا.
موضوع	داستان های فارسی - قرن ۱۴
موضوع	Persian fiction - 20 th century
رده بندی کنگره	PIR ۸۳۴۲
رده بندی دیویی	۸۰۳/۶۲
شماره کتابشناسی ملی	۸۷۵۲۷۹۰
اطلاعات رکورد کتابشناسی	: فیپا.

آن چه جان کند تنم

نویسنده: محمدحسن خاکساری

چاپ اول: ۱۴۰۱

تیراژ: ۳۰۰ نسخه

ناشر: کاشف

ناظر چاپ: محمدجواد اشراقی

طرح جلد: سعیده حاجی شاهوردی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۶۹-۴۱-۲

قیمت: ۲۵۰۰۰ تومان

نشر کاشف

تهران: میدان شهدا، خ مجاهدین اسلام، خ عظیم زادگان، بن بست اول، پلاک ۱، واحد ۱

تلفن: ۰۹۱۲۱۳۲۸۰۲۷ - ۳۳۵۰۹۱۰۲

مقدمه

بسیار دشوار است که بتوان این مجموعه را بطور دقیق در چار چوب و قلمرو و ژانر خاطره نویسی، داستان، زندگی نامه و یا تجربیات فردی قرار داد. شاید این نوشتار یک روایت و بازگفت از تجربیات فردی است که در شرایط معینی، جهان پیرامون خود را به تصویر کشیده است و روایتی از تاریخ و هنجارها و ناهنجارهای یک محیط معین اجتماعی به شمار آید. ممکن است طبقه بندی این مجموعه در چارچوب قالب های یاد شده اهمیتی نداشته باشد، اما مهم آن است که این نوشته مسامحتاً از منظر یک فرد که در شرایط و بافت خاص اجتماعی ایران در چند دهه زندگی کرده روایت شده است و خواننده را در پس فراز و نشیب ها و سیلان و غلیان اتفاقات در پی خود می برد تا جوشش و احساسات نویسنده را درک کند. نوشته نثر سلیسی دارد و حتی گاه دارای فرازهای ویژه ای است که دشوار است مشابه آن را بتوان یافت. زبان نوشتار، خودمانی و گاه باگوش خاصی همراه است و گویا نویسنده در فراز و نشیب روایت، با خود سخن می گوید و در خویش تنش پنهان شده است. این گفتگو، گاه به مجادله با خود نیز راه می یابد و مخاطب هم این نجوای نویسنده را که در پنهان اوست و در جای جای روایت رهایش نمی کند، درک می کند. اما این گفتگوها، با درون خود خلاصه

نمی شود و گاه در فراز و نشیب زندگی، به گفتگوهای دراز آهنگ با دیگر شخصیت ها که به گونه ای نقشی در زندگی راوی داشته اند، نیز می پردازد. نویسنده تنها به بازگفت تجربیات فردی نپرداخته، بلکه مناسبات اجتماعی، بخصوص ناهنجاری های زمانه بازتاب ملموس و قوی در نوشته دارد. علی الخصوص توصیف تجربه ی جلوه هایی از نابرابری، تبعیض، بهره کشی، ضعیف کشی، نقض حداقل هنجارهای اخلاقی، جایگاه برجسته ای در نوشته دارد. در این روایت نگاه راوی یکسویه نیست و او گاه همزمان به بازگویی زیبایی ها و بهنجارهای اجتماعی نیز می پردازد و از آن ها باز نمی ماند. بطور کلی می توان گفت این نوشتار بازگفت و روایت تجربیات متنوعی است که آمیخته ای از هنجارها و ناهنجارهای اجتماعی در دوره های معین زندگی نویسنده است.